Ja ho pensarem demà

JOSEP CAMPMAJÓ

Un bon amic em deia que a Girona, tan habituats a inventar tradicions sense voler, sembla haver-se instal·lat la de que l'equip de futbol ens porti de l'eufòria catàrtica al desinflament sobtat. La punxada del Girona FC a pocs minuts de la glòria forma part del joc cruel de l'esport d'elit. Els dies que han seguit a la derrota a Montilivi han comportat centenars de reflexions, articles i minuts de ràdio; és normal. Tot i així, sabem segur que la temporada que ve ho tornarem a provar, amb més o menys encert, però hi tornarem. El que no queda tan clar és si s'hauran afrontat algunes qüestions que arrosseguem fa temps i que encara no s'han resolt. Una és, per exemple, qui assumirà les reformes necessàries de l'Estadi per tal d'allotjar un equip de primera divisió. Fa uns mesos que el club va renunciar a la cessió que l'Ajuntament de Girona li feia del camp sabent que fer-se càrrec del manteniment de les instal·lacions és un repte costós. Quina seria la inversió mínima necessària? O ho plantejarem quan tinguem el problema a sobre? És cert que la lliga espanyola de futbol dóna dos anys de carència als clubs per tal d'endreçar les seves infraestructures. Dos anys passen volant. Farem allò de qui dia passa lligues empeny?

I la ciutat, quins canvis està disposada a fer? Què passarà amb el comerç i la restauració gironins quan els partits de primera portin a la ciutat dos mil aficionats rivals un diumenge a la tarda? On trobaran lloc per menjar si la majoria d'establiments tanquen? Què faran mentre esperen si fins i tot els museus i els comerços estaran tancats? L'envejable afició de l'Osasuna va envair la Rambla i els carrers del voltant, col·lapsant alguns establiments cervesers i de menjar urgent. Quan van marxar el paisatge era desolador per culpa de la brutícia i de les petites destrosses. Als amants de la Girona tranquil·la els va semblar terrorífic. Assumiríem una convivència així cada quinze dies, durant vuit mesos seguits?
De moment, seguirem fent com sovint fem en aquesta ciutat, citant la sàvia hisendada del sud: "Ja ho pensarem demà".

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/06/21/ja-ho-pensarem-dema/789756.html?utm_source=rss